

Ter Weijde vijftig jaar jong...

Tijdens dit jubileumjaar 2025 kijken we in de maandelijkse nieuwsbrieven terug naar ontwikkelingen in het verleden van onze club.

We doen dit o.a. door de herpublicatie van een aantal indertijd ingezonden stukken voor het vijftienvijftigjarig jubileum in 2000.

Ook komen meer recente voorzitters en leden aan het woord met een terug- en vooruitblik!

We trappen af met een bijdrage van oud-voorzitter Hardy Damen gepubliceerd in 2000!

Nog een keer stilstaan bij het vijftienvijftigjarig bestaan van onze vereniging ... en een beetje naar de toekomst kijken.

Hardy Damen

In 1975 is onze tennisvereniging opgericht door een groep enthousiastelingen.

In het toen nog redelijk nieuw sportpark Ter Weijde lagen 2 'kale' tennisbanen. Deze werden door de Sportstichting – namens de gemeente Culemborg beheerder van sportaccommodatie, op uur basis bespeeld door enkele tientallen personen die huurders waren.

Ongeveer vijftienvijftig van hen besloten een vereniging op te richten, maar moesten eerst met de Sportstichting zien te regelen dat ze ook vaker en op andere basis over de twee banen konden beschikken.

De Sportstichting wilde wel meewerken maar niet alle huurders wensten lid te worden en dus kon de prille vereniging wel banen huren, maar moest op bepaalde uren niet-leden toestaan een balletje te slaan.

Onder het voorzitterschap van Ad Zondag groeide Ter Weijde al vrij snel naar zo'n 80 leden, er werd zelfs competitie gespeeld, en een lokale gymnastiekleraar gaf tennissles.

Omdat er naast de twee banen geen enkele accommodatie was, probeerde het bestuur van de gemeente gedaan te krijgen dat er op z'n minst een abri, een bushokje dus, geplaatst mocht worden, echter er was geen medewerking van de gemeente noch de Sportstichting.

Het volgende verzoek om de houten keet die bij de gemeente Geldermalsen overbodig geworden, te mogen plaatsen werd ook al afgewezen.

De verhouding met de gemeente, die naar de mening van het bestuur toen wel erg veel huur vroeg, maar verder weigerde mee te werken aan de groei, werd er niet beter op. Doordat de nieuwbouwwijken, Voorkoop en De Hond steeds meer nieuwe mensen kwamen wonen die graag wilde tennissen, ontstond er zelfs al vrij gauw een wachtlijst.

In 1987 zag het er naar uit dat Ter Weijde nooit een jubileum zou kunnen gaan vieren, want er dreigde onheil.

De gemeente was in onderhandeling met een bedrijf dat de grond achter het zwembad De Meer een tennishal met binnen- en buitenbanen wilde gaan exploiteren.

Het was dan de bedoeling de twee banen van Ter Weijde onder te spitten. Gevolg van een en ander: naderend einde van Ter Weijde en een uiterst moeizame relatie met de gemeente Culemborg.

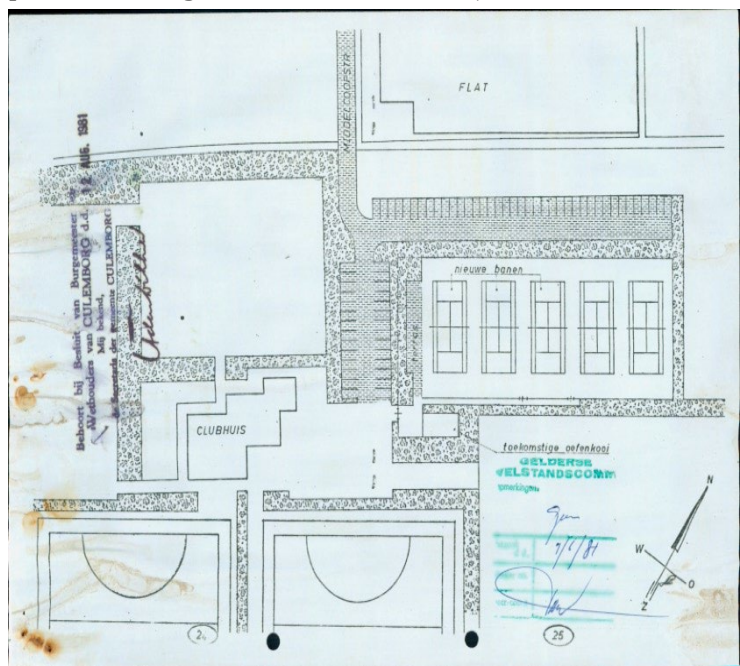
Wij als bestuur gingen op de barricade en uiteindelijk resulteerde dat in een wapenstilstand met de gemeente, het plan werd ingetrokken en Ter Weijde leefde weer. Ondertussen stonden er bijna tweehonderd personen op de wachtlijst.

Hier moest wat aan gedaan worden en het idee ontstond om te proberen er banen bij te krijgen en wel tegelijk met een clubhuis. Dit lukte in 1981, er kwamen drie banen bij en Ter Weijde kreeg een clubhuis., maar niet op de manier die we wilden.

Het werd geen eigen clubhuis, maar een partnerschap in De Driemaster, een clubhuis samen met SGV en CMHC werd gebouwd, juridisch eigendom van de hockeyers en gezamenlijk geëxploiteerd.

Links Hardy Damen en naast hem Ad Zondag

Na de opening op 3 oktober 1981 kon er verder gebouwd worden aan de vereniging, de wachtlijst werd drastisch ingekort, er werd een jeugdafdeling opgericht en er kwam een 'echte' trainer.

Maar ja, die wachtlijst groeide maar door..... binnen de kortst mogelijke tijd stonden er weer tweehonderd personen op, waaronder familieleden, vrienden en kennissen van de leden, dus werd er ondanks de financiële en bestuurlijke consequenties, besloten nog eens uit te breiden.

Ondertussen verliep het samenwonen in De Driemaster niet naar wens, het combineren van teamsporters en tennissers verliep niet goed.

Ter Weijde wilde twee banen en een eigen clubhuis!

De gemeente gaf toestemming voor de twee banen, mits Ter Weijde bereid was een zeer hoge huur te betalen. Het bestuur had weinig keus, de Gemeente Culemborg bleef op dit harde standpunt staan en de wachtlijst groeide nog steeds.

Dus kwamen de twee banen er in 1983, maar wel zo gelegen dat er naderhand een clubhuis tussen de banen twee en drie kon komen.

In 1984 werd besloten tot nogmaals een financiële krachttoer, er werd een hypotheek afgesloten, een bouwcommissie ontwierp een clubhuis en de eerste paal ging de grond in.

In juni 1985 was de feestelijke opening.

Er was nog maar een korte wachtlijst, ondanks de meer dan 650 leden, die actief waren in de vereniging.

Maar er was ook nog een korte wensenlijst: Ter Weijde wilde graag verlichting, weer begonnen moeizame onderhandelingen met de Sportstichting en gemeente.

In 1987 werden, met forse huurverhoging als bijwerking, vijf banen verlicht in 1989 volgde de overige twee banen.

Ter Weijde ging een periode van stabilisering tegemoet, de groei was volbracht en er werd besloten niet groter meer te worden, de wijken rondom het sportpark waren volgebouwd en eventuele nieuwe tennisbanen moesten maar elders worden aangelegd.

Old-timers-toernooi Ter Weijde

Zondag 14 september konden de 40+, althans degene die dit wilden weten, hun energie kwijt. Een groep van 40 personen speelden een onderling toernooi. Er werd veel gelachen, maar ook

op het scherpst van de snede gespeeld. Na 7 uur van strijd, waarbij een ieder 4 partijen kon spelen, werd de eindrangschikking opgemaakt. In positieve zin viel de negatieve score op van J. v.

Kampen en K. Looyen, terwijl in negatieve zin de positieve score opviel van J. Eenkhoorn en S. Hendriks. Zoals u ziet de uitslag was niet belangrijk, de lol was hoofdzaak. Voor een ieder had

de kommissie, bestaande uit C. v. d. Heiden, M. Bartelds, G. de Smit en K. Werkhoven, een herinneringsmedaille. Deze mensen werden hierna voor het leven benoemd tot Old-timers-kommissie, zodat dit gebeuren zeker in de komende jaren weer op het programma komt te staan.

Natuurlijk waren de bewoners van de 'andere' kant van de spoordijk van harte welkom bij Ter Weijde.

Een ander reden om geen al te grote ambities te hebben, was de veranderende maatschappij.

In de tachtiger jaren was er tot tweemaal toe een vrij ernstige recessie, de werkgelegenheid in deze regio werd minder, maar het verenigingsleven in Culemborg bloeide.

Culemborg was ooit een van de gemeente in Nederland met de meeste verenigingen op allerlei gebied.

Na 1990 veranderde de situatie, de economie trok aan, mensen gingen anders denken over hun steeds schaarsere vrije tijd, er kwamen steeds meer twee-verdienende gezinnen, alle bij elkaar had dit tot gevolg dat het moeilijker werd bestuurders en commissieleden te vinden.

Dankzij een stevige actieve kern is Ter Weijde de negentigerjaren door gekomen. Het was een kwestie van de boel gaande houden en dat lukte aardig tot 1999.

Er moest een nieuw bestuur komen, commissies waren onderbezet en er moesten hand- en spandienstverleners bij komen.

Op een gegeven moment ging zelfs een raad van wijze mannen op zoek naar een voorzitter en overige functionarissen. Zij kwamen tot de conclusie dat ze niet zouden slagen in hun taak en uiteindelijk, dreigde er een crisis waarin zelfs het opheffen van de vereniging ter sprake kwam.

In een laatste poging werd toch een voorzitter en overige bestuursleden gevonden en nu eind 2000 kan gesteld worden, dat de crisis gelukkig op tijd werd afgewend. Want Ter Weijde heft weer een actief bestuur, dat de zaken goed aanpakt.

Dit brengt me op de toekomst.

Het belangrijkste is naar mijn mening, dat Ter Weijde een aantrekkelijke, vooral gezellige, sociale vereniging blijft. De belangstelling voor competities en officiële toernooien lijkt af te nemen. Toss avonden, vrijdagavondcompetitie etcetera worden echter druk bezocht.

De belangrijkste vraag is dus of de huidige maatschappij, met zijn sterke economie en diensengevolge grote druk op de mensen die in de maatschappij werkzaam zijn, het nog mogelijk maakt om een vereniging 'te runnen' op de 'oude' manier.

Het zal steeds moeilijker worden personen te vinden die verantwoording willen nemen en tijd in de club willen steken.

Gelukkig is er tegelijkertijd een toenemende behoefte aan sportief bezig zijn, aan bewegen en gezond leven.

Juist de tennissport, met zijn individuele mogelijkheden om te spelen wanneer je maar wilt, biedt goede kansen.

Desnoods op een ander manier geleid, misschien met een directeur en minder vrijwilligers, of misschien met de support van de gemeente vergelijkbaar met het jongerenwerk.

Zonder verleden geen heden..... maar het verleden is voorbij.

In de toekomst ligt de uitdaging!
